

Тилилѐец – 1. Зап., ЮИ 4; 2. Ор., ЮЗ 3,5, гориста местност, отдалечена от селищата, далечни, пусти, труднодостъпни „гори тилилейски”.

Тилитѹлското – Рак., от запис, неуст.

Тилкѹ бурѹн – 1. Гр., ЮЗ 1,8; 2. Ж.б. И 1,5, от тур. *tilki* ‘лисица’.

Тилкѹ пѹнар – Из., неуст., от емл. рег. – ‘лисичи извор’.

Тѹнева рекѹ – лѹв приток на *Стара река*; 1. Ст.р. СЗ 3,5; 2. Из. СИ 2,5.

Тѹновски свина̀рник – Сб., гора, в която имало *свинарник*. По ЛИ.

Тѹпченската адѹ – Кр., ЮИ 1,5.

Тѹпчинѹйка – Сам., СИ 2, ливади; от *типченик* – вид ситна трева.

Тѹпѹта – Сел., ЮЗ, ЮИ 1,5, гол рид.

Тѹсова пѹтѹка – Тв., СИ, планинска пѹтека, успоредна на главния пѹт през планината; от *тис* – вид иглолистно дърво.

Тѹхѹнов рѹт – Ич., ЮЗ 2, горист планински рид.

Тѹхѹя алѹѹак – Сл., СИ 6,3, неголяма планинска долчина в м. *Карандила*, където е изграден летен лагер за деца от Бургас.

Тѹхолов дол, Тѹхолов рѹт – Ич., ЮЗ 1,2, дол и рекичка, десен приток на р. *Лѹда Камчия*, и рид до нея.

Тѹдѹрова аѹзма – Сл., С, аязма, сега чешма, за чиято вода има вярване, че е лековита. Някога тук е имало църковна сграда от комплекса на *Малка Света гора Сливенска*. Масово посещавана на Тодоровден с извършване на обредни практики.

Тѹдѹров агѹл – Глш., СЗ 1,2, имало е обор за добитѹк.

Тѹдѹрчѹв грѹб – 1. Глш., СИ 5,8; 2. Бл., С, билен планински врѹх. ДИ: *Тѹдѹрчѹва могила*.

Тѹз байр – Рак., СЗ, от тур. *toz* ‘прах’, ‘прашният хѹлм’.

Тѹзлѹ кай – Б.д., З 1,5, ‘прашният камѹк’.

Тѹй корусѹ – Сб., неуст., от рум. вл., за гора, 1881 г.

Тѹкѹт азѹ – Сб., неуст., от рум. вл.

Тѹклѹ ѹйлѹ – 1. Бож., ЮИ; 2. Нов., Ю, 1,7. ДИ: *Тѹклѹ ѹлѹк, Тѹкѹ ѹйлѹ*, от тур. *toklu* ‘шиле, едногодишно агне’ и *yaula* ‘лѹтно пасище в планината’.

Тѹклѹ ѹлѹ – Б., СЗ 7,5, обезлесен врѹх, вж. *Тѹклѹ ѹйлѹ*.

Тѹклѹ ѹлѹр – Ст.р., неуст., от емл. рег.

Тѹклѹ ѹрѹ – Вѹг., С 4, планинска поляна – ‘шилешко място, пладнище’.

Тѹмѹ – Сл., някогашна махала в Сливен, неуст. По осм. док. от 1614 г. (ТИБИ 1986: 187).

Тѹмата – Ж.в., ЮИ 4,5, обраб. земя.

Тѹмчѹв дамѹр – Сл., СИ 1,2, някогашна каменна кариера, сега в чертите на града.

Тѹнгѹто – Вѹг., И 0,8, поляна с възвишение, някога там са ставали борби, вер. от тур. *tonga* ‘герой’, в смисѹл ‘победител’. ДИ: *Тѹнгѹ*.

Тѹнева погрѹбнина – Ич., З 2, гора, тук е убит *Тѹнѹ Русев* от Ичера от негов другар, овчар.